

Dosarul nr. 2rac-161/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. V. Lastavețchi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Centrauto & Co” Societate cu Răspundere Limitată

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Centrauto & Co” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material cauzat urmare a retragerii licenței și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 2 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Centrauto & Co” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea din 27 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 4 mai 2018, SC „Centrauto & Co” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP „Agenția Servicii Publice” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material cauzat urmare a retragerii licenței și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 16 martie 2017, Camera de Licențiere a emis decizia nr. 29 privind retragerea licenței seria A MII nr. 049444 din 1 august 2005, eliberată SC „Centrauto & Co” SRL pentru genul de activitate - activitatea de instruire a personalului din domeniul transportului rutier.

Astfel, la 20 martie 2017, Camera de Licențiere a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SC „Centrauto & Co” SRL cu privire la retragerea licenței.

Prin hotărârea din 27 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, menținută prin decizia din 27 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 25 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, acțiunea înaintată de Camera de Licențiere a fost respinsă.

A precizat că din cauza retragerii ilegale a licenței, SC „Centrauto & Co” SRL a fost lipsită de dreptul de a desfășura activitatea de întreprinzător și, ca rezultat, de un venit.

La 19 decembrie 2017, SC „Centrauto & Co” SRL a depus o reclamație înregistrată cu nr. 2924 către IP „Agenția Servicii Publice”, prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat prin lipsirea ilegală a dreptului de a desfășura activitatea de instruire a personalului din domeniul transportului rutier, ca rezultat al emiterii de către Camera de Licențiere a deciziei nr. 29 din 16 martie 2017, prin care a fost retrasă licența de activitate a SC „Centrauto & Co” SRL.

La 15 ianuarie 2018, de către IP „Agenția Servicii Publice” a fost emis răspunsul nr. 01/270, prin care SC „Centrauto & Co” SRL a fost informată despre faptul că reclamația nr. 2924 din 19 decembrie 2017 este lipsită de justificare legală, fiind neîntemeiată.

A menționat că SC „Centrauto & Co” SRL a fost lipsită de posibilitatea legală de a desfășura activitatea comercială, de a elibera certificate în confirmarea susținerii cursului de instruire a personalului din domeniul transportului rutier, fapt ce a cauzat un prejudiciu (venitul ratat) considerabil agentului economic.

La fel, a evidențiat că Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, Agenția Națională de Transport Auto, în perioada retragerii licenței nu a eliberat blancurile certificatelor, referindu-se la decizia nr. 29 din 16 martie 2017 a Camerei de Licențiere privind retragerea licenței.

Astfel, prin suspendarea activității legale, pentru perioada cuprinsă între 16 martie 2017 și 25 octombrie 2017, SC „Centrauto & Co” SRL a fost adus un prejudiciu (venitul ratat sau profitul neobținut) ce urmează a fi reparat de către IP „Agenția Servicii Publice” (anterior Camera de Licențiere).

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 10, 14, 607, 610, 1404 Cod civil, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la IP „Agenția Servicii Publice” și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, în mod solidar, în beneficiul SC „Centrauto & Co” SRL a prejudiciului material cauzat în mărime de 350 844 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, SC „Centrauto & Co” SRL, reprezentată de avocatul Inga Albu a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor înaintate, prin care a solicitat repararea prejudiciului material în mărime de 412 925 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă totală de 25 525 de lei.

Prin hotărârea din 27 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 2 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SC „Centrauto & Co” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că actele de eliberare, suspendare sau limitare a activității de întreprinzător se emit de autoritățile publice, potrivit practicii judiciare naționale, actul de dispoziție privind suspendarea sau retragerea licenței emis de către organul de

licențiere până la sesizarea instanței, întru evitarea unei pagube iminente, putea fi contestat de către întreprinzător în judecată, în ordinea contenciosului administrativ.

Astfel, SC „Centrauto & Co” SRL a fost în drept să se adreseze în instanța de contencios administrativ cu o acțiune privind anularea deciziei de retragere a licenței, întru evitarea pagubelor, putea cere și suspendarea actului administrativ până la examinarea legalității lui în fond.

Au conchis instanțele de judecată ierarhic inferioare că SC „Centrauto & Co” SRL nu a întreprins măsurile necesare admițând în mod conștient și tacit survenirea prejudiciului, deci nu poate pretinde prejudicii cauzate de o autoritate publică printr-un act administrativ, legalitatea căruia nu a fost contestată în ordinea cuvenită, care nu a fost obiect de examinare judiciară, iar în prezentul proces nici nu poate fi supus verificării legalității. Alt temei legal de a pretinde repararea prejudiciului material de la IP „Agenția Servicii Publice” și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, nu a fost invocat de către SC „Centrauto & Co” SRL.

La 29 aprilie 2021, SC „Centrauto & Co” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 2 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat că prima instanță și instanța de apel au motivat respingerea prezentei acțiuni referindu-se la prevederile Legii contenciosului administrativ, însă, reieșind din conținutul dosarului civil nr. 2c-221/17, examinat la Judecătoria Chișinău sediul Centru, obiectul litigiului a fost anume legalitatea deciziei Camerei de Licențiere cu privire la retragerea licenței seria A MMII nr. 049444 din 1 august 2005, eliberată SC „Centrauto & Co” SRL pentru genul de activitate - activitatea de instruire a personalului din domeniul transportului rutier.

Astfel, prin emiterea deciziei pe cauza menționată, de către instanța judiciară competentă, a fost examinată legalitatea propunerii Camerei de Licențiere de a retrage autorizația de funcționare a agentului economic.

Decizia respectivă, din momentul pronunțării a fost executorie reieșind din prevederile art. 17 alin. (4) din Legea nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

Cu toate acestea, nici după emiterea hotărârii din 27 martie 2017 a Judecătoria Chișinău sediul Centru, nici după adoptarea deciziei din 27 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, Camera de Licențiere nu a întreprins nicio acțiune în vederea autorizării activității agentului economic, necătând la mai multe adresări în acest sens, prezentate instanței spre examinare.

Având în vedere prevederile art. 14 din Legea nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, a menționat că actul emis de Camera de Licențiere nu a fost contestat de SC „Centrauto & Co” SRL, reieșind din procedura specială de verificare a corespunderii acestui act a legislației în vigoare de către instanța de judecată competentă (Judecătoria Chișinău sediul Centru) în corespundere cu art. 343-344 CPC.

Mai mult ca atât, legea procesuală nu permite examinarea dosarelor cu același obiect între aceleași părți.

A obiectat că argumentele SC „Centrauto & Co” SRL în acest sens nu au fost luate în considerație, decizia recurată nu conține motivarea în sensul dat.

A mai notat că suspendarea executării actului administrativ contestat nu poate fi dispusă până când acțiunea cu privire la contestarea actului administrativ nu este pusă pe rolul instanței de contencios administrativ. Legea contenciosului administrativ în redacția inițială, fiind inspirată din Recomandarea R(89)8 din 13 septembrie 1989, prevedea suspendarea provizorie a actului administrativ contestat pe calea procedurii prealabile, însă această dispoziție a fost abrogată prin Legea nr. 726-XV din 7 februarie 2001.

Reieșind din termenul special de examinare a cauzelor înaintate la cererea Camerei de Licențiere, SC „Centrauto & Co” SRL a avut speranța legitimă de a considera, că cauza va fi examinată în termen cât mai restrâns și va obține hotărârea executorie în decurs de 5 zile pentru posibilitatea continuării activității.

La 6 mai 2021, în adresa IP „Agenția Servicii Publice” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SC „Centrauto & Co” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 220 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu au parvenit referințe prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 31 martie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 208 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Tot actele cauzei atestă că la 30 martie 2021, copia deciziei recurate a fost expediată și la adresa electronică a reprezentantului recurente, avocatului Inga Albu, ceea ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexată la materialele dosarului (f. d. 207 vol. II).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 aprilie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SC „Centrauto & Co” SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Centrauto & Co” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SC „Centrauto & Co” SRL urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Centrauto & Co” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic